

MSB 245

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hettema

Het aangezicht van God

Door David R. Hettema

De onzichtbare God gebruikt veel beelden ontleend aan het menselijk lichaam om zijn gedachten over te brengen. God spreekt over zijn aangezicht in termen die mensen gebruiken om hun plezier of ongenoegen uit te drukken, zodat mensen zijn gevoelens en zijn houding in een bepaalde kwestie kunnen begrijpen. In de Bijbel gebruikt God de woorden 'mijn aangezicht' op een metaforische wijze, bijvoorbeeld wanneer Hij zijn aangezicht afwendt in ongenoegen, of wanneer Hij in zijn blijdschap over Zijn volk, de kinderen Israëls, spreekt van aangezicht tot aangezicht. Van aangezicht tot aangezicht is een zeer beschrijvende uitdrukking voor een zeer vertrouwelijke communicatie tussen God en degenen tot wie Hij spreekt. Hij heeft Israël als volk ontmoet op de berg Sinai en zoals Hij heeft beloofd, zal Hij hen in de toekomst opnieuw ontmoeten.

“Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here HERE, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid zal Ik over u heersen. Ik zal u voeren uit het midden der volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid. Ik zal u brengen naar de woestijn der volken en daar met u in

het gericht treden, van aangezicht tot aangezicht. Zoals Ik met uw vaders in het gericht getreden ben in de woestijn van het land Egypte, zo zal Ik ook met u in het gericht treden, luidt het woord van de Here HERE” (Ezech.20:33-36).¹

Toen de kinderen Israëls uit Egypte kwamen, was Mozes hun leider en als zodanig werden alle instructies van God voor het volk via Mozes gegeven: **“En de HERE sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, zoals iemand spreekt met zijn vriend” (Ex.33:11).**

Tijdens Israëls omzwervingen door de woestijn vonden deze persoonlijke gesprekken meestal plaats wanneer Mozes de tabernakel binnenging. De wolk, de manifestatie van Gods aanwezigheid onder Israël, daalde neer boven de tabernakel en bleef bij de deur staan. Mozes hoorde Gods stem terwijl ze met elkaar spraken, maar hij zag Gods aangezicht niet. Later vraagt Mozes aan God of hij zijn heerlijkheid mag zien. God antwoordde en zei: **“Gij zult mijn aangezicht niet kunnen zien, want geen mens zal Mij zien en leven” (Ex.33:18-20).**

Deze waarheid is herhaald in het evangelie van Johannes, waar Jezus Christus wordt verkondigd als de enige zichtbare uitdrukking van de onzichtbare God: **“Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, die aan de boezem des Vaders is, die heeft Hem doen kennen” (Joh.1:18).**

De Geest van God gebruikt andere beschrijvende uitdrukkingen met betrekking tot zijn aangezicht die zijn vreugde en zegen uitdrukken: ***zijn aangezicht laten schijnen*** over iemand. ***Zijn aangezicht tegen iemand keren*** en ***zijn aangezicht verbergen***, of ***zijn aangezicht afwenden***, beschrijven zijn ongenoegen jegens een individu of een volk. In Psalm 67 vraagt de Psalmdichter dat God, die zijn aangezicht voor zijn volk heeft verborgen, in zijn barmhartigheid opnieuw over hen zou laten schijnen en Israël zou begunstigen. Dit is een profetisch gebed, want wanneer dit gebed wordt verhoord, zal God deze aarde regeren. **“God zij ons genadig en zegene ons, Hij doe zijn aanschijn bij ons lichten; sela opdat men op aarde uw weg kenne, onder alle volken uw heil” (Ps.67:2-3).**

In het eerste hoofdstuk van het evangelie van Johannes wordt ons verteld dat ieder mens die op aarde komt, verantwoordelijk is uitgerust met het licht van het geweten, een leidend licht waarvoor ieder individu rekenschap moet afleggen. De reactie van een mens op dat licht kan hem de zegen van Gods aangezicht brengen of juist afwenden. De toekomst zal uitwijzen dat veel individuen uit alle volken en generaties door God zullen worden aanvaard omdat zij op dat licht hebben gereageerd, Hem hebben vereerd en rechtvaardig hebben gehandeld. In onze tijd is ons, als we geloven dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, het leven gegarandeerd en zijn onze zonden, uit het verleden, het heden en de toekomst, uit ons register gewist.

“De ogen des HEREN zijn op de rechtvaardigen, en zijn oren tot hun hulpgeroep; het aangezicht des HEREN is tegen hen die kwaad doen, om hun gedachtenis van de aarde uit te roeien” (Ps.34:16-17).

Koning David lette altijd goed op om te zien of Gods aangezicht van hem was afgewend of over hem scheen tijdens de hoogte- en dieptepunten van zijn leven. In zijn gemeenschap met God opende hij zijn hart en zocht hij voortdurend het aangezicht van God. **“Doe uw aanschijn lichten over uw knecht, verlos mij door uw goedertierenheid” (Ps.31:17).** **“Hoor, HERE, hoe ik luide roep, wees mij genadig en antwoord mij. Van Uwentwege zegt mijn hart: Zoekt mijn aangezicht. Ik zoek uw aangezicht, HERE. Verberg uw aangezicht niet voor mij, wijs uw knecht niet af in toorn, Gij waart mijn hulp; verwerp mij niet en verlaat mij niet, o God mijns heils” (Ps.27:7-9).**

¹ Tenzij anders vermeld, zijn de citaten uit de NBG-vertaling van 1951.

David erkent de genade van God, die hem en zijn troon zelfs in zijn mislukkingen veilig heeft bewaard. David was een man naar Gods hart en er is hem beloofd dat via zijn dynastie de Koning der Koningen, Jezus Christus, zou komen. **“HERE, door uw welbehagen hadt Gij mijn berg (heerschappij) bevestigd - Gij verborgt uw aangezicht, ik stond verschrikt”** (Ps.30:8).

Als we kijken naar de geschiedenis van Israël en het feit dat het volk er niet in geslaagd is Gods verbond na te leven, wordt het duidelijk dat zelfs in de tijden dat God zijn aangezicht van dat volk had afgewend, er rechtvaardige mensen in Israël waren die nog steeds de zegeningen genoten die van Gods aangezicht voortkwamen. Er waren koningen die zijn zegeningen zochten en genoten, en ook profeten zoals Jesaja, Jeremia, Ezechiël en vele anderen. De trieste geschiedenis van aanhoudende afgoderij, ontrouw en ongehoorzaamheid van dat volk gaat terug tot hun uittocht uit Egypte en hun weigering om het beloofde land binnen te gaan. Na veertig jaar rondzwerven in de woestijn en de dood van de ongehoorzame generatie, legt God via Mozes opnieuw aan de nieuwe generatie alle feiten voor met betrekking tot hun keuze voor de zegen of de vloek. **“Zie, ik houd u heden het leven en het goede voor, maar ook de dood en het kwade: doordat ik u heden gebied de HERE, uw God, lief te hebben door in zijn wegen te wandelen en zijn geboden, inzettingen en verordeningen te onderhouden, opdat gij leeft en talrijk wordt en de HERE, uw God, u zegene in het land, dat gij in bezit gaat nemen. Maar indien uw hart zich afwendt en gij niet luistert doch u laat verleiden en u voor andere goden nederbuigt en hen dient, dan verkondig ik u heden, dat gij zeker te gronde zult gaan; niet lang zult gij leven in het land, dat gij na het overtrekken van de Jordaan in bezit gaat nemen. Ik neem heden de hemel en de aarde tegen u tot getuigen; het leven en de dood stel ik u voor, de zegen en de vloek; kies dan het leven, opdat gij leeft, gij en uw nageslacht”** (Deut.30:15-19).

Na die uitspraak keek God, die de toekomst kan kennen en in de harten van mensen kan kijken, vooruit in de tijd en vertelde Mozes wat er na zijn dood in Israël zou gebeuren. **“Zie, gij gaat bij uw vaders ruste en dit volk zal overspelig de vreemde goden gaan nalopen van het land, waarin het komt; zij zullen Mij verlaten en mijn verbond verbreken, dat Ik met hen gesloten heb. Te dien dage zal mijn toorn tegen hen ontbranden, Ik zal hen verlaten en mijn aangezicht voor hen verbergen, zodat zij verteerd worden en vele rampen en benauwdheden hen treffen. Dan zullen zij te dien dage zeggen: Hebben die rampen ons niet daarom getroffen, omdat onze God niet in ons midden is? Doch Ik zal te dien dage mijn aangezicht volkomen verbergen vanwege al het kwaad, dat zij gedaan hebben: dat zij zich tot andere goden hebben gewend”** (Deut.31:16-18). Later, toen zijn woorden in vervulling waren gegaan, zei God: **“Ik zal heengaan, Ik wil wederkeren naar mijn plaats, totdat zij zich schuldig gevoelen en mijn aangezicht zoeken; wanneer het hun bang te moede is, zullen zij verlangend naar Mij uitzien”** (Hosea 5:15).

Vandaag de dag is Zijn aangezicht nog steeds afgewend, de geschiedenis heeft bevestigd dat de woorden van God waar zijn; het verslag wordt pijnlijk gedetailleerd weergegeven door de profeten uit het Oude Testament. Op dit moment zijn zij een verdeeld volk zonder priesterschap of tempelcultus. Overal waar de verspreide Joden wonen, zijn nog steeds de gevolgen van het verbroken verbond zichtbaar, wat aantoont dat dit oude volk behoefte heeft aan een tijdige verzoening met hun God. Zij zijn, op enkele uitzonderingen na, een volk dat zich al honderden jaren verzet tegen het idee dat Jezus de Messias is, en zelfs vermijdt zijn naam uit te spreken.

De voorwaarden voor de verzoening van Israël zijn al lang door God vastgesteld: **“Wanneer dan al deze dingen over u komen, de zegen en de vloek, die ik u voorgehouden heb, en gij dit ter harte neemt te midden van al de volken, naar wier gebied de HERE, uw God, u verdreven heeft, en wanneer gij u dan tot de HERE, uw God, bekeert en naar zijn stem luistert overeenkomstig alles wat ik u heden gebied, gij en uw kinderen, met geheel uw hart en met geheel uw ziel - dan zal**

de HERE, uw God, in uw lot een keer brengen en Zich over u erbarmen; Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken, naar wier gebied de HERE, uw God, u verstrooid heeft” (Deut.30:1-3).

Hoe kunnen vijftien miljoen ideologisch verdeelde Joden, verspreid over de hele wereld, aan Gods voorwaarden voldoen, tenzij God zelf deze taak op zich neemt? Vanuit menselijk oogpunt lijkt dit onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk. Dit is hoe God de hereniging van het vervreemde Israël en Zichzelf tot stand brengt: Zijn volgende stap voor deze aarde is om in te grijpen en de heerschappij op zich te nemen, waarbij Hij zijn rechtvaardige regering over alle volken vestigt. Hij zal **De Dag van Jezus Christus** inluiden door Zijn Geest uit te storten over alle vlees, wat een grote vernieuwing van het fysieke en aardse leven teweegbrengt. Dit wordt bereikt door de onweerstaanbare stroom van licht en kracht die elke levende mens verlicht over wie Jezus Christus is en wat Jezus Christus is in de ogen van God. De *EPIPHANEIA*, de “stralende” presentatie van Jezus Christus, zal Gods laatste en vervullende daad van genade zijn, die de bedeling van de genade afsluit. Jezus Christus neemt zijn rechtmatige plaats in als Rechter van de hele aarde, waarmee Hij de woorden van Jesaja 42:1-4 vervult, die in het Nieuwe Testament, Mattheüs 12:18-21, opnieuw worden benadrukt. Net zoals Joël profeteerde: **“Ik zal mijn Geest uitstorten over alle vlees”, zo spreken de woorden van Jezus Christus over deze universele verlichting door Gods Geest die alle levenden raakt: “Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden. En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel; van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; van gerechtigheid, omdat Ik heenga tot de Vader en gij Mij niet langer ziet; van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is” (Joh.16:7-11).**

Rekening houdend met het feit de vijftien miljoen levende Israëlieten ook behoren bij ‘alle vlees’, maakt deze genadige daad de verzoening van elke levende Israëliet met hun Messias (Christus) Jezus mogelijk, waardoor zij worden hersteld in Zijn liefde en hun land.

“En zij zullen weten, dat Ik de HERE hun God ben, zowel wanneer Ik hen in ballingschap wegvoer onder de volken, als wanneer Ik hen weer in hun eigen land verzamel, zonder dat Ik iemand van hen daarginds achterlaat. En Ik zal mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik mijn Geest over het huis Israëls heb uitgestort, luidt het woord van de Here HERE” (Ezech.39:28-29).

Hersteld in gemeenschap met God, opgestaan, geoordeeld en verlost, zal het herenigde volk van Israël en hun door God aangestelde koning David een zeer belangrijke rol spelen onder de volken op aarde wanneer God over de wereld regeert.

Gepubliceerd op 25 april 2000